

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-ושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא?												
שדך לא תורע וכרמך לא תזמר, אין לי אלא זירוע וזימור, מנין לניכוש ולעידור ולכיסוח? תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא. לא כל מלאכה שבשדך, ולא כל מלאכה שבכרמך.	והתניא:											
מנין שאין מקרסמין, ואין מורדין, ואין מפסגין באילן - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, לא כל מלאכה שבשדך ולא כל מלאכה שבכרמך.												
מנין שאין מובלין, ואין מפרקין, ואין מאבקין, ואין מעשנין באילן - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, כל מלאכה שבשדך לא, וכל מלאכה שבכרמך לא.												
יכול לא יקשקש תחת הזיתים, ולא יעדר תחת הגפנים, ולא ימלא נקעים מים, ולא יעשה עוגיות לגפנים - תלמוד לומר: שדך לא תורע זריעה בכלל היתה, ולמה יצתה - להקיש אליה, לומר לך: מה זריעה מיוחדת, עבודה שבשדה ושכרם - אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם												
מדרבנן, וקרא - אסמכתא בעלמא.												
וקשקוש בשביעית מי שרי? והא כתיב (שמות כ"ג) והשביעית תשמטנה ונטשתה. תשמטנה - מלקשקש, ונטשתה - מלסקל												
תרי קשקושי הוו חד - אברויי אילני, וחד - סתומי פילי. אברויי אילן - אסור, סתומי פילי - שרי.	רב עוקבא בר חמא:											
החורש בשביעית, רבי יוחנן ורבי אלעזר. חד אמר: לוקה	איתמר: [חד: רבי יוחנן/רבי אלעזר]											
אינו לוקה.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											
לימא בדריבא אבין אמר רבי אילעא קמיפלגי												
כל מקום שנאמר כלל בעשה, ופרט בלא תעשה - אין דנין אותו בכלל ופרט וכלל.	דאמר רבי אבין אמר רבי אילעא:											
מאן דאמר לוקה - לית ליה דרבי אבין אמר רבי אילעא												
ומאן דאמר אינו לוקה - אית ליה דרבי אבין												
לא, דכולי עלמא לית ליה דרבי אבין אמר רבי אילעא. מאן דאמר לוקה - שפיר. ומאן דאמר אינו לוקה - אמר לך: מכדי, זמירה בכלל זריעה, ובצירה בכלל קצירה, למאי הלכתא כתבינהו רחמנא? למימר דאהני תולדות הוא דמיתייב, אתולדה אחרינא - לא מיתייב												
ולא?												
שדך לא תורע וכרמך לא תזמר אין לי אלא זירוע וזימור, מנין לעידור ולקישקוש ולכיסוח - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, לא כל מלאכה שבשדך, ולא כל מלאכה שבכרמך.	והתניא:											
ומנין שאין מקרסמין ואין מורדין ואין מפסגין באילן - תלמוד לומר: שדך לא, כרמך לא, כל מלאכה שבשדך לא, כל מלאכה שבכרמך לא.												
מנין שאין מובלין ואין מפרקין ואין מעשנין באילן - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, כל מלאכה שבשדך לא, וכל מלאכה שבכרמך לא.												
יכול לא יקשקש תחת הזיתים, ולא יעדר תחת הגפנים, ולא ימלא נקעים מים, ולא יעשה עוגיות לגפנים - תלמוד לומר: שדך לא תורע, זריעה בכלל היתה, ולמה יצתה - להקיש אליה, לומר לך: מה זריעה מיוחדת - עבודה שבשדה ושכרם. - אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם												
מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.												
יכול ילקה על התוספת - ונסיב לה תלמודא לפטורא, ולא ידענא מאי תלמודא ומאי תוספת.	כי אתא רב דימי:											
חרישה, והכי קאמר: יכול ילקה על חרישה, דאתא מכלל ופרט וכלל, ונסיב ליה תלמודא לפטורא, דאם כן, כל הני פרטי למה ליה?	רבי אלעזר:											
ימים שהוסיפו חכמים לפני ראש השנה, והכי קאמר: יכול ילקה על תוספת ראש השנה, דאתא (שמות ל"ד) מבחריש ובקציר תשבת, ונסיב לה תלמודא לפטורא, כדבעינן למימר לקמן.	רבי יוחנן:											
מאי ימים שלפני ראש השנה?												
עד מתי חורשין בשדה אילן ערב שביעית? בית שמאי אומרים: כל זמן שיפה לפרי	כדתנן: [בית שמאי]											
עד העצרת.	בית הלל:											
וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו.												
ועד מתי חורשין שדה הלבן ערב שביעית - משתכלה הלחה, וכל זמן שבני אדם חורשים ליטע מקשאות ומדלעות.	[ת"ק]											
אם כן - נגנה תורה שיעור לכל אחד ואחד בידן אלא: בשדה הלבן - עד הפסח, ובשדה האילן - עד העצרת.	רבי שמעון:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ								
רבן גמליאל ובית דינו נמנו על שני פרקים הללו ובטלום.		רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:							■		◇	ג:
רבן גמליאל ובית דינו היכי מצו מבטלי תקנתא דבית שמאי ובית הלל?		רבי זירא לרבי אבהו, ואמרי לה ריש לקיש לרבי יוחנן:						⚡			◇	ג:
אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין		והא תנן:						⚡	■			ג:
(דניאל ד') אשתומם כשעה חדה								○				ג:
אימור כך התנו ביניהן: כל הרוצה לבטל - יבוא ויבטל.		אמר ליה: [רבי אבהו/ריש לקיש]						!			◇	ג:
דידהו היא? הלכה למשה מסיני היא								⚡			◇	ג:
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.		דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא						⚡	■			ג:
כי גמירי הלכתא - שלשים יום לפני ראש השנה, ואתו הני תקון מפסח ומעצרת. ואתנו בדידהו: כל הרוצה לבטל - יבוא ויבטל.		רבי יצחק:						!			◇	ג:
והני הלכתא נינהו? קראי נינהו.								⚡			◇	ג:
(שמות ל"ד) בחריש ובקציר תשבת, רבי עקיבא אומר: אין צריך לומר חריש וקציר של שביעית - שהרי כבר נאמר (ויקרא כ"ה) שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר, אלא חריש של ערב שביעית שנכנס לשביעית, וקציר של שביעית שיצא למוצאי שביעית.		דתנאי: [רבי עקיבא]						⚡	◆		◇	ג:
מה חריש רשות - אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהיא מצוה.		רבי ישמעאל:						⚡	◆		◇	ד.